

31998D0501

L 225/29

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

12.8.1998

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 24 юли 1998 година

относно някои специфични сделки, установени в работата по Протокола за процедурата при прекомерен дефицит за прилагане на член 1 от Директива 89/130/ЕИО, Евратом на Съвета за хармонизиране на изчисляването на brutния национален продукт по пазарни цени

(нотифицирано под номер C(1998) 2204)

(текст от значение за ЕИП)

(98/501/ЕО, Евратом)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия,

като взе предвид Директива 89/130/ЕИО, Евратом на Съвета от 13 февруари 1989 г. за хармонизиране на изчисляването на brutния национален продукт по пазарни цени ⁽¹⁾, и по-специално член 1 от нея,като има предвид, че определението на brutния вътрешен продукт по пазарни цени, предвидено в член 2 от Регламент (ЕО) № 3605/93 на Съвета от 22 ноември 1993 г. за прилагане на Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит ⁽²⁾, приложен към Договора за създаване на Европейската общност, се позовава на определението в член 2 от Директива 89/130/ЕИО, Евратом;

като има предвид, че за проверката на статистическите данни, които трябва да се предоставят съгласно Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит, Комисията се уведомява и трябва да направи оценка на някои специфични сделки, които оказват въздействие върху БВП или БНП;

като има предвид, че за прилагането на членове 2 и 6 от Регламент (ЕО) № 3605/93 за прилагане на Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит следователно е необходимо да се изяснят и допълнят някои правила от второто издание на ESA относно горепосочените сделки в рамките на определението за БНППЦ, предвидено в член 1 от Директива 89/130/ЕИО, Евратом;

като има предвид, че мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на комитета, създаден съгласно член 6 от Директива 89/130/ЕИО, Евратом,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

За да се приложи член 1 от Директива 89/130/ЕИО, Евратом, в приложението са посочени определени сделки, които оказват влияние върху БВП или БНП и които са установени преди 31 декември 1997 г., както и счетоводните методи, които държавите-членки трябва да прилагат към тези сделки съгласно второто издание на ESA.

Член 2

Държавите членки следва да преразгледат разчетите си за БВП и БНП за годините от 1994 г. нататък, за да отразят посочените в член 1 счетоводни методи.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 24 юли 1998 година.

За Комисията

Yves-Thibault DE SILGUY

Член на Комисията

⁽¹⁾ ОВ L 49, 21.2.1989 г., стр. 26.⁽²⁾ ОВ L 332, 31.12.1993 г., стр. 7.

ПРИЛОЖЕНИЕ

I. Отчитане на лихвите при силно сконтирани облигации и облигации с нулев купон**1. „Конвенционални“ облигации**

ESA 79 (параграф 706) посочва отчитането на разликата между емисионната цена и номиналната стойност на облигациите, които могат да бъдат определени като „конвенционални“ (онези облигации, за които горепосочената разлика е незначителна):

- за краткосрочните облигации разликата между емисионната цена и номиналната стойност трябва да се отчита като лихва, отразена при емитирането на облигациите; следователно тази разлика има въздействие върху бюджетния дефицит,
- за средносрочните и дългосрочните облигации разликата между емисионната цена и номиналната стойност не трябва да се отчита като лихва, а като печалби или загуби на дружеството; следователно тази разлика няма въздействие върху бюджетния дефицит.

Ето защо е необходимо да се установят следните разграничения:

- разлика между краткосрочни, от една страна, и средносрочни и дългосрочни, от друга, както е посочено в точка 2 по-долу,
- разлика между облигациите, при които разликата между емисионната цена и номиналната стойност се счита за незначителна (конвенционални облигации) и облигации, при които тази разлика е съществена (неконвенционални облигации); това са силно сконтираните облигации или облигациите с голяма премия. Точка 3 по-долу изяснява емитирането на силно сконтирани облигации.

2. Разграничение между краткосрочни, от една страна, и средносрочни и дългосрочни, от друга

Боновете и краткосрочните облигации имат падеж до 12 месеца включително.

Това гарантира съвършена сравнимост между страните от ЕС при отчитането на конвенционалните облигации, емитирани близо до номиналната стойност, което съответства на ESA 79; по такъв начин при краткосрочните облигации отчитането на лихвени плащания не може да се прехвърля за следващата година.

3. Силно сконтирани облигации

Силно сконтираните облигации са облигации, емитирани под номиналната стойност, които носят лихви с процент по-нисък от пазарните лихвени проценти.

Силно сконтираните облигации се определят като облигации, при които номиналният купон е под 50 % от съответната доходност до падежа (изчислена на основата на емисионната цена).

За тези силно сконтирани облигации разликата между емисионната цена и номиналната стойност трябва да се отчита като лихва и лихвата трябва да се осчетоводява към момента на погасяване на облигацията. Това съответства на решението за отчитането на облигации с нулев купон.

4. Емитирани с отстъпка облигации

Разликата между емисионната цена и погасителната цена на емитирана с отстъпка облигация се отчита като лихва и се осчетоводява като лихва, платена при настъпването на падежа на облигацията.

II. Отчитане на лихвите при обвързани с индекси облигации

При „обвързаните с индекси“ облигации се прилагат два различни начина на отчитане в зависимост от това, дали облигацията е обвързана с индекс на потребителските цени, или е обвързана с финансов актив, като например чуждестранна валута или злато.

Когато облигацията е обвързана с индекс на потребителските цени, „нарастването на капитала“ поради измененията в индекса трябва да се отчита като лихва. Лихвата трябва да се осчетоводява към момента на погасяване на облигацията.

Когато облигацията е обвързана с финансов актив, като например чуждестранна валута или злато, „нарастването на капитала“ трябва да се отчита не като лихва, а като „прираст на капитала/загуба“, както при емитираните във валута облигации.

III. Капитализирани лихви по депозити и другите финансови инструменти, посочени в ESA 79

Лихвите се отчитат отделно от главницата и капитализираните суми се осчетоводяват при настъпване на падежа на плащането, а не се разпределят по периоди. Това означава, че при депозитите или други подобни финансови инструменти, които представляват пасиви на съответната организация, капитализираните лихви се отчитат като разход на организацията, когато на титулярите на тези инструменти се изплащат лихвите.

IV. Отчитане на заменяеми облигации, емитирани на няколко транша („със заместими купони“)

При заменяемите облигации (облигации, които се емитират на траншове в различни периоди от време без промяна в датата на плащане по купоните) начисленият купон се отчита като краткотраен пасив в графа „Вземания и задължения“ (код F72 от ESA 79).

На практика това означава, че ако една организация емитира облигация на няколко транша, но с един и същи купон, емисионната цена на последващите траншове ще се увеличи, за да осигури еднаква доходност за всички титуляри на облигацията. Разликата между първоначалната емисионна цена и повишената емисионна цена на втория транш се отчита като краткотраен пасив за титуляря на втория транш, който се възстановява при настъпването на падежа на купона.

V. Линеини облигации

Линеините облигации, също както заместимите, са облигации, емитирани на няколко транша от една линия, тоест с едни и същи номинални лихвени проценти, както и еднакви дати на настъпване на падежа на купона и за възстановяване при настъпил падеж.

Те се характеризират с тази особеност, че новите траншове могат да бъдат емитирани няколко години след първата емисия. Следователно те се емитират с отстъпки и премии, които могат да се окажат съществени в резултат на промените в пазарните лихвени проценти в периода след първата емисия.

За да се направи разграничение между номиналната стойност и цената при емитирането (отстъпка или премия) в момента на емитирането на новия транш, трябва да се прави разлика между траншовете, емитирани в срок от 12 месеца след първата емисия, и траншовете, емитирани след повече от 12 месеца.

За всеки транш, емитиран в срок от 12 месеца след първата емисия, разликата между номиналната стойност и емисионната цена (отстъпка или премия) трябва да се отчита като капиталова печалба или загуба.

За всеки транш, емитиран след повече от 12 месеца след първата емисия, разликата между номиналната стойност и емисионната цена (отстъпка или премия) трябва да се отчита като лихва.

VI. Финансов лизинг

Всички лизингови сделки трябва да се отчитат като оперативен лизинг. Например, това означава, че ако една организация продава недвижимо имущество или други дълготрайни материални активи и ги наема обратно с намерението да ги придобие в края на лизинга (като следователно подобна операция притежава редица характерни особености на финансовия лизинг), сделките трябва да се отчитат като оперативен лизинг. Ето защо постъпленията от продажбата на недвижимото имущество се отчитат като постъпления, които намаляват дефицита. Задължението за обратно изкупуване на активите в края на лизинговия период е извънреден пасив, който не се отчита в дълга.

VII. Класификация на националните органи, които действат от името на ЕО (ФЕОГА и др.)

Организациите, които извършват дейности по регулиране на пазара и разпределят субсидии, трябва да бъдат класифицирани, както следва: ако не могат да бъдат разделени на организации, които регулират пазара, и организации, които разпределят субсидии, те трябва да се класифицират в сектора „Държавно управление“, при условие че разходите за пазарно регулиране представляват до 80 % от общия размер на разходите.

VIII. Лихвени суапове и валутни суапове

При лихвените суапове трябва да се отчитат само нетните плащания (постъпления) на лихви между двете страни в суаповата сделка.

При валутните суапове всички непогасени валутни задължения трябва да се остойността по пазарния обменен курс, а не по договорения в суап-договора курс.

IX. Пенсионни фондове

Някои пенсионни фондове, които финансират плащанията главно на основата на разходно-покривната система и в незначителна степен на основата на капиталовите фондове, трябва да се класифицират в подотрасъл „Социалноосигурителни фондове на подсекторите на публичната администрация“.

Критериите за класификацията са, че тези фондове са институционални единици, защото водят самостоятелно счетоводство и вземат самостоятелни решения, както и че те изплащат обезщетения на осигурените лица без оглед на индивидуалното излагане на риск, което означава, че тези пенсионни схеми на основата на заетостта се изграждат на принципа на колективния финансов баланс.
